

Filmska jesen

Preživeli smo festivalsko Pulo, preživeli smo ljubljansko »Pulo po Puli 81« in še nekaj podobnih domačih in tujih (filmskih) katastrof. In se nam ne godi niti tako slabo, če človek natančneje premisli: po eni strani imamo stabilizacijo, po drugi pa nam je uspelo narediti celih 26 novih filmov, ki seveda niso ravno poceni. Vsak (nas) stane poprečno vsaj pol-drugo (na srečo staro) milijardo. Svinčnik v roke pa računaj, spoštovani bralec ali bravec! Pri vsej tej hiperprodukciji pa nam, denimo, ne uspe ustvariti niti enega filma za otroke na leto, da bi imeli tudi naši mali filmski ljubitelji v MOJCI kaj domačega za pod zob. Tako pa si bodo v jesenskih mesecih ogledovali resda stare, že kinotečne, a še vseeno dobre in zanimive filme. Denimo: GULIVERJEVA POTOVANJA, ameriški film o Guliverjevih pustolovščinah, ki ga je uspešno režiral Jack Sher in igral glavno vlogo nepozabni Kerwin Mathews. Male ljubitelje živali bo zabaval NAGAJIVI DELFIN, sledita pa mu vsekakor še bolj nagačiva »stara« znanca naših otrok, TOM IN JERRY PONOVRNO SKUPAJ.

Velikim otrokom v kinu ŠIŠKA se seveda obljublja tudi živali, ki pa nikakor niso tako nedolžne, čeprav manjše kot so delfini: MORILSKA RIBE je namreč naslov ameriške pustolovske kriminalke, v kateri igra — ne boste verjeli! — glavno vlogo »slovita« ubijalska ribica piranha, ki jo vtaknejo v neko umetno jezero, da bi zavarovali tam skrite ukradene diamante. Zgodbo je režiral Anthony Dawson, igrajo pa Lee Majors, Karen Black in Marisa Berenson. Ljubitelji znanstvenih fantastik pa bo razveselila novica, da si bodo prav kmalu lahko ogledali nadaljevanje slovite »Vojne zvezd«, in sicer ameriški barvni film IMPERIJ VRAČA UDAREC v režiji Irvinga Kershnerja. Nastopa seveda domala ista ekipa, in sicer Mark Hamill, Carrie Fischer, Alec Guinness in drugi. Divje in razburljivo, pa še na — ledenem planetu.

ODVOZ ODPADNEGA KOSOVNEGA MATERIALA

V jesenski akciji bodo delavci Komunalnega podjetja, tozdr Javna higiena, Ljubljana, odvažali odpadni kosovni material po naslednjem razporedu:

KS Milan Majcen	29. 9.
KS Hinko Smrekar	30. 9.
KS Na jami	30. 9.
KS Ljubo Šercer	1. 10.
KS Dr. Petra Držaja	1. 10.
KS Litostroj	2. 10.
KS Zgornja Šiška	3. 10.
KS Koseze	5. 10.
KS Podutik	5. 10.
KS Dravlje	6. 10.
KS Komandanta Staneta	6. 10.
KS Dolomitskega odreda	6. 10.
KS Bratov Babnik	6. 10.
KS Sentvid	7. 10.
KS Vižmarje Brod	8. 10.
KS Edvard Kardelj	8. 10.
KS Guncle — Male Vižmarje	9. 10.
KS Stanežiče — Medno	9. 10.
KS Medno	10. 10.
KS Preska	10. 10.

Obisk v Mladinskem počitniškem domu občine Šiška v Poreču

Poreške morske sapice

Z Miroslavom Mižigojem, upravnikom Mladinskega počitniškega doma občine Šiška v Poreču, sem se pogovarjal lepega poznega popoldneva. Rumena vroča kroglja sonca se je pravkar jela dotikati borovcev in po umirjeni gladini morja raztresati svojo sled v neštetihih drobnih bliskavicah. Kopalci so se prijetno utrujeni vračali v počitniške domove in bližnje poreške hotele, Miroslav Mižigoj pa je prav takrat visoko zavihtel kramp in udaril po grudi trdega kamenja:

• »Ograjo postavlja,« se je ozrl po svojem pomočniku Jožetu Oleniku. »Danes sva se namenila izkopati luknje in to bova tudi storila.« Jože Olenik je molče pokimal ter zavzeto vihtel lopato nad kupom peska. Pa vendarle smo čez čas sedli in Miroslav Mižigoj se je nasmajal:

• »Leta 1972 sem semkaj prišel za 15 dni in ostal do danes.« Pridružila se nam je še Cita Papić, pedagoški vodja kolonije. Potem smo se lahko resnično celovito pogovarjali o namenu Počitniškega doma:

• »Leta 1962 so otroci tukaj prvič taborili pod šotori.« Je pripovedoval upravnik Miroslav. »Kot vojaški zdravstveni delavec sem vodil in izvajal sanitarne predpise za šotorišče. Dve leti kasneje so Šiškarji tukaj zgradili tale dom. V slavnostnem nagovoru nam je takratni predsednik občinske skupščine Poreč izrekel zahvalo za začetek organiziranega turizma na tem koncu poreške riviere. Zdaj,« je Miroslav Mižigoj pogledal bližnje hotele, »zdaj je seveda vse drugače.«

• Resnično je dom nekako stisnjen med različne hotelske zgradbe poreškega množičnega turizma. Pred leti je bilo tudi nekaj težav, dandanes pa ima dom že uveljavljeno domovinsko pravico na tem lepem delu obale. Ampak zato je bilo potrebno tudi garati:

• »Zabetonirali smo 243 kvadratnih metrov morskega dna, tako rekoč bazen imamo. Nameravamo urediti še kakšnih 400 kvadratnih metrov. Lelos so nova pridobitev pipe za umivanje (zunaj), postavili smo tuše, različna igrala (gugalnice, mize za namizni tenis). Radi bi vsekakor obnovili tudi veliko fresko Marjana Dovjaka nad jedilnico. Bi bilo tudi prav, kajti večina njegovih del je bila uničena med potresom v Banjaluki. Tudi oprema doma bo sčasoma dotrajana, zamenjajemo jo s pograbi in tako pridobimo še nekaj prostora. Toda zamenjava je potrebna po vseh sobah. Pred dve letoma smo uspeli posodobiti kuhinjo in popraviti streho.« Ni pa Miroslav Mižigoj po-

vedal, kako je praktično kar sam pobelil prostore in tudi sveže zeleno obarvane oknice ter vratna krila so sad njegovega truda. Dejal je le:

• »Boli me, da bi naša družbena imovina kar tako propadala...«

• Dandanes lahko dom sprejme 190 gostov. Tako lahko že dolga leta šišenski šolarji svojo šolo v naravi doživljajo v Poreču. Med počitnicami društvo prijateljev mladine tukaj organizira kolonije za socialno šibke otroke. Precej je tudi različnih zamenjav, tako se srečujejo in tudi med seboj spoznavajo danski, avstrijski, italijanski otroci. Vsako leto so gostje doma tudi skupine otrok iz pobratenih Kavadarcev. Tako razvejana kolonija seveda zahteva dobro pripravo življenja in dela. Pedagoški vodja Cita Papić je pripovedovala:

• »Vse se domenimo že v Ljubljani. Izbere mo vodnike. Veste, ni vseeno, kdo je vodnik in se mi zdi, da delo vodnika nekako premalo vrednotimo. Prvi cilj je znanje plavanja. Potem spoznavanje okolja in medsebojno spoznavanje. Zatem razne igre, nogomet, šah, tudi sestavljanje Rubikove kocke. Sprehodi, vožnje z ladjo. Tako so združeni zdravstveni, psihološki in socialni vidiki. Otrok spozna kolektiv in postane njegov član.«

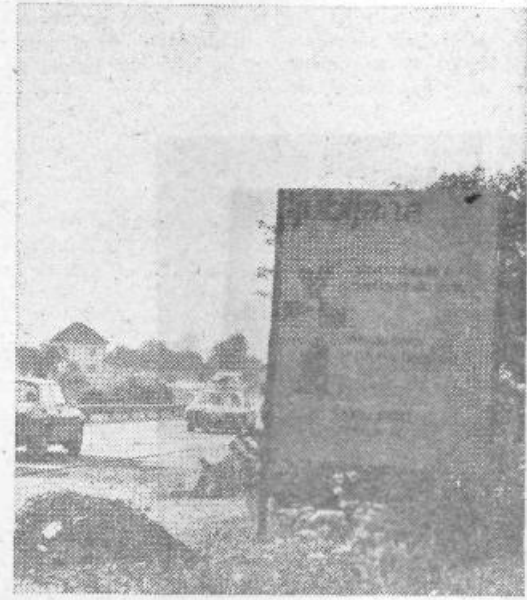
• Organizirano imajo tudi pionirsko samoupravo, ki seže vse do ocenjevanja sob do dela različnih komisij. Miroslav Mižigoj pa je želel še povedati, kako je delo jasno razdeljeno. Eno je delo z otroki, drugo je upravljanje doma. Prav tega upravljanja doma pa ne bi bilo brez predanega dela Danice Popović, dolgoletne kuharice, Anice Sekulić in Fanke Anžlovar:

• »Tako nam torej tukaj teče življenje od maja pa do septembra. V delu in zabavi. Prav danes,« se je veselil Miroslav Mižigoj »smo imeli meddržavno pionirsko nogometno tekmo med Avstrijo in Jugoslavijo.«

• Modro, toplo nebo nad nami je temnelo. Otroški živ žav v jedilnici se je umirjal. Kdove kaj so si najstniške glave zdajle mislile? Misel na mamo, zasejane prve klice ljubezni, na lep dan, junaštvo plavanja, večerni ples? Segli smo si v roke, Miroslav Mižigoj in Jože Olenik pa sta še pohitela napet vrvice. Jutri bosta postavljala ograjo...

Tekst in foto: Bogomir Šefić

DOBRODOŠLI V LJUBLJANI

Končno smo tudi na gorenjski vpadnici dočakali table z napisom »Dobrodošli v Ljubljani«. Vsekakor je prav, da številnim turistom na primeren način predstavimo mesto Ljubljano, to pa smo z obvestilnim znakom vsekakor dosegli.